

Overvåking

Kald krig og etterpåklokskap

Av Ansgar Sletteberg, Bærum

Egil Ulateig driver historieforskning og sverting av våre milorgfolk som sto i en kamp på liv og død mot det grusomme naziveldet som nær kunne ha lagt hele verden inn under sitt djevelske styre. Heldigvis ble denne krigen mot nazityranniet vunnet av Vestens frie demokratiske nasjoner og menn og kvinner som var villig til å ofre eller sette sitt eget liv på spill.

Nå har vi hatt en lang, ofte nervepirrende, kald krig fra 1947 til 1989 mot en annen grusom og hensynsløs fiende, Stalin og hans etterfølgeres sovjetkommunisme.

Etter å ha lagt store deler av verden inn under sitt hensynsløse tyranni, måtte de også til slutt oppgi kampen mot den frie verden. Men dessverre har millioner av mennesker etter grusom-

me lidelser mistet sitt liv i denne kampen. Og disse må ikke glemmes, og de som har stått midt oppe i denne kampen og overlevd, må takkes og hedres.

Dessverre gikk mange mennesker i den frie verden, enten av ideologiske grunner, naivitet eller uvitenhet om Sovjet-diktaturet, inn for å hjelpe Sovjet og deres KGB-agenter med å infiltrere, drive desorientering eller aktiv agitasjon for dette Sovjet-paradis.

Heldigvis har majoriteten av det norske folk ikke trodd på denne Sovjet-propagandaen.

Overvåkingspolitiet har hatt som en av sine oppgaver å avsløre spionasje og infiltrering, og de greide til slutt å avsløre Arne Treholt. Gunvor Håvik innrømmet etter arrestasjonen at hun hadde vært spion i 28 år. I Tyskland satt storspionen Günther Guillaume som Willy Brandts nære medarbeider.

Hvorfor kan ikke vi forsøke å sette oss inn i hvilket uhyre vanskelig arbeid vårt overvåkingspoliti har hatt med hensyn til å avsløre eventuelle muldvarper? Her setter presse, massemedia, politikere og andre i gang et hysteri uten sidestykke med å rakke ned på og sverte dem som har hatt denne enormt vanskelige oppgave med å avsløre eventuelle spioner i vårt samfunn.

Ingen av oss er ufeilbarlige, og heller ikke overvåkingspolitiet, men å hisse opp folk og land på en slik måte som nå er gjort, er helt forkastelig. Det er en dramatisering som forteller at altfor mange har forstått lite av hvilken listig og infam fiende vi har kjempet mot i den kalde krigen.

Nå er den kalde krigen over, og alle etterpåkloke kan uttale seg om feil som er gjort. Vi kan kanskje i den forbindelse minnes hva Winston Churchill sa da han ble spurt en gang etter krigen hvorfor han gjorde det og ikke det: «Nå etter krigen kan en 10 år gammel gutt si meg hva jeg skulle ha gjort.»

Overvåkingspolitiet og justisministeren fortjener forståelse og ikke hudfletting.

Søndag 5. januar 1997